

Trốn Cách Ly

Có vụ đụng xe ngay ngã ba Nguyễn Sơn - Thoại Ngọc Hầu. Thành bé chừng 17 tuổi chở bánh mì tông thẳng vào đuôi xe của vợ chồng chạy SH. Đền sau chiếc SH bể nát. Sọt bánh mì văng ra đường, bánh mì đổ lăn lóc.

Tông sau xe - thành bé sai rồi nhưng nhìn cái cách vợ chồng nhà SH túm cổ áo thành bé bắt đền - tự nhiên tôi ngứa con mắt bên phải, trợn con mắt bên trái. Thay cái đền sau chính hãng cũng hơn 1 chai chó đâu có ít.

Tôi trờ tới, nháy mắt với thành bé rồi nói nhỏ:

- Giờ chú nói gì con cũng chỉ gật đầu và ... ho thôi nghe chưa?

Thành bé giương đôi mắt sợ sệt nhìn tôi rồi ... gật đầu. Tôi giả bộ nhìn nhìn rồi la lớn:

- Phải mà đó không, Thuận ?

Nó gật đầu. Vợ chồng SH quay sang tôi :

- Anh biết nó à ?

Tôi gật đầu rồi la tiếp:

- Trời ơi, mà trốn cách ly 5 ngày rồi phải không? Bên y tế xuống nhà kiểm mà mấy bữa nay đó.

Họ nói mà bị dương tính gì đó Ba má mà khóc đổ con mắt kìa!

Thành bé gật đầu lia lịa và ... ho rũ rượi.

- Thôi, mà tới gỡ khẩu trang ra mà xin lỗi cô chú đây đi.

Nó đứng dậy ho sặc sụa rồi lừ lừ đi tới phía vợ chồng SH. Cô vợ lật đật leo lên xe rồi hỏi anh chồng "*Chạy đi anh, chạy lẹ!*" . Hình như anh chồng nói nhỏ gì đó kiểu "xui mà hên.."

Họ đi rồi , tôi nhặt hộ mấy ổ bánh mì giúp thành bé. Nó nói :

- Cám ơn chú, họ làm ghê quá con tính năn nỉ đền họ 600 k vì con chỉ còn nhiều đó

Rồi nó hồ hởi nói tiếp:

- Chú hay ghê, sao chú biết con trốn cách ly? Mà con tên Tuấn chứ không phải tên Thuận...

Chưa nghe hết câu tôi bật dậy như cái lò xo phóng lên xe còn nhanh hơn thẳng SH.

Hèn gì lúc nãy nó ho ... y như thật!